

*2023-1-HU01-KA210-SCH-000152236 - Get Away From The Screens, Be With Nature:
Play and Discovery in Children's Lives*

Raport de evaluare al celei de-a doua mobilități

Acest raport de evaluare prezintă rezultatele celei de-a doua mobilități internaționale, „Detox: Creative Art Events”, implementată în cadrul proiectului. Mobilitatea s-a concentrat pe utilizarea activităților creative, bazate pe artă, ca instrumente pedagogice pentru reducerea utilizării excesive a ecranelor, sprijinirea stării de bine emoționale a elevilor și consolidarea implicării offline prin experiențe artistice semnificative.

Evaluarea se bazează pe un chestionar structurat de intrare (pre-mobilitate) și ieșire (post-mobilitate), conceput pentru a evalua schimbările în cunoștințele, încrederea și gradul de pregătire pedagogică ale participanților. Chestionarele au analizat nivelul de înțelegere al profesorilor privind dependența de ecrane, capacitatea acestora de a aplica metode creative și artistice în practica educațională, precum și încrederea lor în utilizarea activităților bazate pe artă pentru a sprijini motivația, exprimarea emoțională și implicarea în grup.

Analiza urmează o structură bazată pe fiecare întrebare, comparând răspunsurile participanților înainte și după mobilitate și interpretând schimbările observate într-o manieră calitativă și cantitativă. Un accent deosebit este pus pe aplicabilitatea practică a învățării bazate pe artă, pe rolul creativității în procesele de detox digital și pe măsura în care participanții se simt pregătiți să integreze metodele învățate în propriile contexte instituționale.

Întrebarea 1

Intrare: „Sunt familiarizat(ă) cu semnele psihologice și comportamentale ale dependenței de ecrane.”

Ieșire: „Acum am o înțelegere mai profundă a cauzelor dependenței de ecrane și a metodelor pedagogice pentru a o aborda.”

Rezultatele chestionarului de intrare arată că, la începutul mobilității, nivelul de familiaritate auto-raportat al participanților cu semnele psihologice și comportamentale ale dependenței de ecrane a fost moderat și încă neuniform la nivelul grupului. Toți cei 16 participanți au răspuns la acest item, oferind un set complet de date de bază. Distribuția răspunsurilor indică faptul că 5 participanți au ales „Nu sunt de acord”, 8 participanți au selectat „Neutru / parțial de acord”, iar doar 3 participanți au ales „De acord”, fără ca cineva să selecteze „Total de acord”. Acest tipar sugerează că, deși tema dependenței de ecrane era clar relevantă în contexte profesionale ale participanților, mulți dintre ei nu aveau încă o încredere stabilă în recunoașterea simptomelor psihologice și comportamentale concrete. Numărul ridicat de răspunsuri neutre reflectă o situație inițială în care participanții aveau o conștientizare parțială, dar înțelegerea lor nu era încă sistematică sau pe deplin dezvoltată.

Rezultatele chestionarului de ieșire demonstrează o îmbunătățire clară și măsurabilă până la finalul mobilității. Afirmatia din chestionarul de ieșire extinde accentul de la recunoașterea semnelor către dezvoltarea unei înțelegeri mai profunde a cauzelor dependenței de ecrane și a metodelor pedagogice care pot fi utilizate pentru a o aborda. Din nou, toți cei 16 participanți au răspuns. Răspunsurile s-au deplasat semnificativ într-o direcție pozitivă: doar 1 participant a selectat „Nu sunt de acord”, 4 participanți au ales „Neutru / parțial de acord”, 8 participanți au selectat „De acord”, iar 3 participanți „Total de acord”. Comparativ cu rezultatele de bază, scăderea dezacordului și a neutralității, combinată cu creșterea acordului și a acordului total, indică în mod clar că participanții au finalizat mobilitatea cu o înțelegere mai încrezătoare și mai structurată a subiectului.

Comparând rezultatele de intrare și de ieșire, se poate observa un parcurs de dezvoltare realist și coerent. Situația inițială a fost caracterizată de incertitudine și cunoștințe fragmentate, evidențiate de predominanța răspunsurilor neutre (8/16) și de un nivel relativ ridicat de dezacord (5/16). La finalul mobilității, răspunsurile pozitive au devenit dominante, 11 din 16 participanți exprimând un acord clar (8 „De acord” + 3 „Total de acord”), iar răspunsurile negative aproape dispărând (de la 5 la 1). Această schimbare susține concluzia că mobilitatea a avut un impact pedagogic puternic în consolidarea înțelegerii participanților asupra dependenței de ecrane — nu doar în ceea ce privește identificarea semnelor, ci și în interpretarea cauzelor și recunoașterea răspunsurilor educaționale adecvate.

Întrebarea 2

Intrare: „Sunt capabil(ă) să recomand activități alternative care ajută la reducerea timpului petrecut de elevi în fața ecranelor.”

Ieșire: „Am învățat noi metode creative, bazate pe artă, care ajută la reducerea timpului petrecut de elevi în fața ecranelor.”

Rezultatele chestionarului de intrare arată că, la începutul celei de-a doua mobilități, încrederea participanților în recomandarea unor activități alternative pentru reducerea timpului petrecut de elevi în fața ecranelor era prezentă, dar încă relativ mixtă la nivelul grupului. Toți participanții au răspuns la acest item (16/16 răspunsuri), iar distribuția indică un nivel de bază moderat. În rezultatele de intrare, 7 participanți au selectat „De acord”, 7 participanți au ales „Neutru / parțial de acord”, iar 1 participant a selectat „Nu sunt de acord”. Acest lucru arată că, deși aproape jumătate dintre participanți se simțeau deja capabili să recomande activități offline alternative, o proporție similară rămânea nesigură, ceea ce indică faptul că ideile practice, exemplele sau abordările structurate nu erau încă pe deplin consolidate pentru toți.

Rezultatele chestionarului de ieșire demonstrează o dezvoltare clară până la finalul mobilității, mai ales deoarece afirmația de ieșire se referă direct la noi metode creative bazate pe artă, și nu doar la alternative generale. Din nou, toți participanții au răspuns (16/16 răspunsuri), iar schimbarea către răspunsuri pozitive este puternică și măsurabilă. În rezultatele de ieșire, 9 participanți au selectat „De acord” și 5 participanți „Total de acord”, în timp ce doar 1 participant a rămas la „Neutru / parțial de acord” și 1 participant a selectat „Nu sunt de acord”. Aceasta înseamnă că 14 din 16 participanți au încheiat mobilitatea cu un răspuns clar pozitiv, confirmând faptul că programul i-a ajutat pe majoritatea participanților să simtă că au învățat efectiv metode creative utilizabile care pot sprijini reducerea timpului petrecut în fața ecranelor.

Comparând rezultatele de intrare și de ieșire, cea mai vizibilă schimbare este reducerea incertitudinii. În timp ce datele de intrare conțineau un număr ridicat de răspunsuri neutre (7/16), acest număr a scăzut semnificativ în chestionarul de ieșire (1/16). În același timp, a apărut un nivel ridicat de încredere: răspunsurile „Total de acord” au apărut doar după mobilitate (5/16), indicând faptul că mai mulți participanți au atins un nivel mai înalt de certitudine privind valoarea practică și transferabilitatea metodelor învățate. Deși un răspuns de dezacord a rămas prezent atât înainte, cât și după mobilitate (1/16 în ambele cazuri), tiparul general arată clar că tendința dominantă a grupului s-a îndreptat către acord și o disponibilitate mai puternică de aplicare.

Întrebarea 3

Intrare: „Utilizez cu încredere activități artistice creative în practica mea didactică.”

Ieșire: „Am mai multă încredere în planificarea și implementarea activităților de învățare bazate pe artă.”

Rezultatele chestionarului de intrare indică faptul că, la începutul mobilității, încrederea auto-raportată a participanților în utilizarea activităților artistice creative în propria practică didactică era, în general, pozitivă, dar încă neuniformă la nivelul întregului grup. Toți cei 16 participanți au răspuns la acest item, oferind un set complet de date de bază. Distribuția răspunsurilor arată că 7 participanți au selectat „De acord”, 8 participanți au ales „Neutru / parțial de acord”, iar 1 participant a selectat „Nu sunt de acord”. Acest tipar sugerează că mulți participanți aveau deja o anumită experiență cu activitățile creative, însă pentru o parte semnificativă a grupului această încredere nu era încă pe deplin stabilă. Numărul ridicat de răspunsuri neutre indică faptul că mai mulți profesori foloseau elemente artistice ocazional, dar nu se simțeau neapărat complet pregătiți să le aplice în mod regulat sau într-o structură metodologică clară.

Rezultatele chestionarului de ieșire demonstrează o îmbunătățire clară până la finalul mobilității. Afirmarea din chestionarul de ieșire mută accentul de la simpla „utilizare” a activităților artistice creative către încrederea în planificarea și implementarea activităților de învățare bazate pe artă. Această diferență este importantă, deoarece reflectă un nivel mai profund de competență pedagogică: pregătire structurată, implementare intenționată și capacitatea de a integra metodele bazate pe artă în practica didactică într-un mod consecvent și conștient. În rezultatele de ieșire, toți cei 16 participanți au răspuns din nou, iar răspunsurile s-au orientat puternic către categoriile pozitive: 8 participanți au selectat „De acord”, 6 participanți „Total de acord”, iar doar 2 participanți au rămas la „Neutru / parțial de acord”. În mod notabil, niciun respondent nu a selectat „Nu sunt de acord” în chestionarul de ieșire.

Comparând rezultatele de intrare și de ieșire, cea mai importantă schimbare este tranziția de la incertitudine către o pregătire încrezătoare, orientată spre implementare. În timp ce situația de bază includea 8 răspunsuri neutre și chiar 1 răspuns de dezacord, rezultatele de ieșire arată că neutralitatea a scăzut semnificativ (de la 8 la 2), iar dezacordul a dispărut complet (de la 1 la 0). În același timp, acordul puternic a apărut ca un indicator clar al creșterii competenței: 6 participanți au selectat „Total de acord” după mobilitate, ceea ce arată că programul nu doar a îmbunătățit încrederea generală, ci i-a ajutat pe participanți să atingă un nivel mai ridicat și mai sigur de pregătire.

Rezultatele sugerează că mobilitatea i-a ajutat pe participanți să treacă de la o utilizare ocazională sau nesigură a activităților artistice către o competență mai clară în planificarea și implementarea experiențelor de învățare bazate pe artă — un rezultat care susține direct obiectivul central al mobilității de a promova alternative educaționale creative și offline la utilizarea excesivă a ecranelor.

Întrebarea 4

Intrare: „Pot utiliza arta (desenul, lucrul manual, pictura) ca instrument motivațional și terapeutic.”

Ieșire: „Sunt capabil(ă) să folosesc activitățile artistice ca instrument pentru creșterea motivației elevilor.”

Rezultatele chestionarului de intrare arată că, la începutul mobilității, capacitatea percepută a participanților de a utiliza arta (precum desenul, lucrul manual sau pictura) ca instrument motivațional și terapeutic era prezentă, dar nu era încă pe deplin sigură sau stabilă la nivelul întregului grup. Toți cei 16 participanți au răspuns la acest item, oferind un set complet de date de bază. Răspunsurile au fost distribuite astfel: 7 participanți au selectat „De acord”, 7 participanți au ales „Neutru / parțial de acord”, iar 2 participanți au selectat „Nu sunt de acord”. Acest tipar sugerează că, deși aproape jumătate dintre participanți se simțeau deja capabili să utilizeze arta într-un mod educațional de sprijin, o proporție similară rămânea nesigură, iar un grup mic nu se considera încă pregătit să aplice arta în scopuri motivaționale sau terapeutice. Această situație de bază indică faptul că mulți participanți asociau activitățile artistice în principal cu creativitatea și exprimarea, însă nu toți se simțeau încrezători în utilizarea lor intenționată pentru a influența motivația, starea emoțională sau implicarea elevilor.

Rezultatele chestionarului de ieșire demonstrează o îmbunătățire clară până la finalul mobilității, concentrându-se mai specific pe motivație ca obiectiv pedagogic concret. Din nou, toți cei 16 participanți au răspuns, iar distribuția generală s-a orientat într-o direcție pozitivă. Rezultatele de ieșire arată că 9 participanți au selectat „De acord” și 5 participanți „Total de acord”, în timp ce doar 2 participanți au rămas la „Neutru / parțial de acord”. Este important de menționat că nu au existat răspunsuri de tip „Nu sunt de acord” în chestionarul de ieșire. Acest lucru indică faptul că mobilitatea a consolidat disponibilitatea participanților de a utiliza activitățile artistice nu doar ca sarcini creative, ci ca metode intenționate pentru creșterea motivației și implicării elevilor — un rezultat puternic aliniat cu obiectivul central al programului.

Comparând rezultatele de intrare și de ieșire, cea mai puternică dezvoltare măsurabilă se observă în reducerea incertitudinii și a dezacordului. În timp ce datele de intrare includeau 7 răspunsuri neutre și 2 răspunsuri de dezacord, rezultatele de ieșire au redus semnificativ neutralitatea (de la 7 la 2) și au eliminat complet dezacordul (de la 2 la 0). În același timp, un nivel ridicat de încredere a apărut ca element nou: 5 participanți au selectat „Total de acord” după mobilitate, opțiune care nu era prezentă la nivelul de bază. Acest lucru indică faptul că mai mulți participanți au atins un nivel mai sigur de competență și claritate în ceea ce privește valoarea motivațională a activităților bazate pe artă.

În ansamblu, Întrebarea 4 confirmă faptul că mobilitatea a sprijinit participanții în dezvoltarea unei utilizări pedagogice mai intenționate a activităților artistice. Participanții au trecut de la o încredere parțială și incertitudine către o convingere mai puternică privind metodele bazate pe artă ca instrumente practice pentru creșterea motivației elevilor — un pas important în construirea unor alternative offline atractive care pot contribui la reducerea dependenței de activitățile bazate pe ecrane în practica educațională de zi cu zi.

Întrebarea 5

Intrare: „Știi cum să sprijini auto-exprimarea și starea de bine emoțională a elevilor prin activități artistice.”

Ieșire: „Pot sprijini mai eficient exprimarea emoțională și creativitatea elevilor prin activități artistice.”

Rezultatele chestionarului de intrare indică faptul că, la începutul mobilității, capacitatea percepută a participanților de a sprijini auto-exprimarea și starea de bine emoțională a elevilor prin activități artistice era prezentă, însă nu era încă pe deplin uniformă la nivelul grupului. Toți cei 16 participanți au răspuns la acest item, oferind un set complet de date de bază. Distribuția răspunsurilor arată că 6 participanți au selectat „De acord”, 8 participanți au ales „Neutru / parțial de acord”, iar 2 participanți au selectat „Nu sunt de acord”. Acest tipar sugerează că, deși o parte a grupului se simțea deja capabilă să utilizeze arta ca instrument de sprijin pentru dezvoltarea emoțională, mulți participanți erau încă nesiguri cu privire la cât de încrezător și eficient puteau aplica aceste abordări în situații educaționale reale. Nivelul ridicat de neutralitate indică faptul că participanții recunoșteau potențialul activităților artistice pentru sprijin emoțional, însă nu dispuneau încă de suficientă experiență concretă, structură sau claritate metodologică pentru a le aplica cu încredere.

Rezultatele chestionarului de ieșire demonstrează o schimbare clar pozitivă până la finalul mobilității. Afirmăția din chestionarul de ieșire păstrează același focus tematic, dar reflectă un nivel mai ridicat de competență, subliniind capacitatea de a sprijini mai eficient exprimarea emoțională și creativitatea prin activități artistice. Toți cei 16 participanți au răspuns din nou, iar rezultatele arată o creștere semnificativă a încrederii: 9 participanți au selectat „De acord”, 6 participanți „Total de acord”, iar doar 1 participant a rămas la „Neutru / parțial de acord”. Este important de menționat că nu au existat răspunsuri de tip „Nu sunt de acord” în chestionarul de ieșire. Acest lucru indică faptul că, după mobilitate, participanții nu doar că au dobândit cunoștințe, ci s-au simțit și mai capabili să aplice practicile bazate pe artă ca instrumente semnificative pentru exprimarea emoțională, creativitate și starea de bine a elevilor.

Comparând rezultatele de intrare și de ieșire, cea mai clară schimbare măsurabilă este reducerea puternică a incertitudinii și apariția unui nivel mai ridicat de încredere. Răspunsurile neutre au scăzut de la 8 participanți în chestionarul de intrare la doar 1 participant în chestionarul de ieșire, ceea ce sugerează că majoritatea participanților au depășit poziția de tip „parțial da, parțial nesigur”. De asemenea, dezacordul a dispărut complet (de la 2 la 0). În același timp, acordul puternic a devenit o caracteristică dominantă în rezultatele de după mobilitate, 6 participanți selectând „Total de acord”. Acest lucru arată că mobilitatea a sprijinit o dezvoltare a competenței mai profundă și mai stabilă, nu doar o schimbare minoră sau superficială.

Întrebarea 6

Intrare: „Ce ați face dacă un elev petrece cea mai mare parte a zilei jucând jocuri video și refuză să participe la activități offline?”

Ieșire: „Ce procent din metodele învățate în timpul mobilității intenționați să aplicați în instituția dumneavoastră?”

Deoarece aceasta a fost o întrebare deschisă, nu a măsurat niveluri de acord, ci a surprins modul în care participanții ar reacționa în practică, ce tipuri de pași de intervenție considerau relevanți și cât de structurat era procesul lor de rezolvare a problemelor înainte de mobilitate. Scenariul evidențiază nu doar utilizarea excesivă a ecranelor, ci și o barieră motivațională mai profundă, întrucât elevul respinge complet implicarea offline. Acest lucru transformă situația într-o problemă pedagogică complexă, care necesită, de regulă, mai mult decât simple restricții, solicitând în schimb construirea treptată a motivației, înțelegere emoțională și alternative realiste care să reconecteze elevul cu rutinele non-digitale.

Chestionarul de ieșire mută accentul de la descrierea unui plan de intervenție către evaluarea intenției de implementare într-un format mai ușor de măsurat. Formatul de răspuns bazat pe procente îi încurajează pe participanți să reflecteze în mod realist asupra măsurii în care consideră conținutul mobilității aplicabil în mediul lor profesional zilnic, ținând cont de condițiile instituționale, constrângerile de timp, nevoile elevilor și resursele disponibile.

Comparând perspectivele de intrare și de ieșire, Întrebarea 6 reflectă un parcurs clar de dezvoltare, aliniat cu logica generală a mobilității. Itemul de intrare surprinde nivelul de pregătire inițial pentru a răspunde comportamentelor problematice legate de ecrane prin judecată profesională și planificarea intervenției. Itemul de ieșire surprinde apoi un aspect mai orientat spre rezultate al dezvoltării profesionale: dacă participanții consideră că au dobândit suficiente metode practice, creative și bazate pe artă pentru a le transfera în contexte instituționale reale.

În ansamblu, Întrebarea 6 susține concluzia că a doua mobilitate nu doar a crescut nivelul de conștientizare privind dependența de ecrane ca problemă comportamentală, ci i-a încurajat pe participanți să avanseze către implementarea concretă la nivel instituțional. Legătura dintre scenariul de intrare și întrebarea de ieșire privind implementarea demonstrează că participanții au fost ghidați de la recunoașterea problemei către construirea de soluții, cu un accent puternic pe abordări creative, bazate pe artă, ca alternative realiste și motivante la utilizarea excesivă a jocurilor video și a rutinelor bazate pe ecrane.

Întrebarea 7

Intrare: „Cum ați gestiona o situație în care jumătate din grup nu dorește să creeze sau să se implice într-o activitate artistică?”

Ieșire: „Ce metode veți aplica primele în practica dumneavoastră didactică?”

Rezultatele chestionarului de intrare pentru Întrebarea 7 oferă o perspectivă calitativă valoroasă asupra nivelului inițial de pregătire al participanților în gestionarea rezistenței și a participării inegale în cadrul activităților de învățare bazate pe artă. Scenariul descris — în care jumătate din grup nu este dispusă să creeze sau să se implice într-o sarcină artistică — reflectă o provocare realistă în educația creativă, în special în contexte non-formale și bazate pe experiență. O astfel de reticență poate proveni din lipsa de încredere, teama de judecată, motivația scăzută, disconfortul față de exprimarea creativă sau percepția conform căreia sarcinile artistice „nu sunt pentru toată lumea”. Deoarece itemul de intrare este deschis, acesta surprinde nu doar ideile de intervenție practică ale participanților, ci și capacitatea lor de a gândi în termeni de incluziune, siguranță emoțională, dinamică de grup și adaptare flexibilă a sarcinilor. La nivel de bază, această întrebare reflectă modul în care cadrele didactice ar răspunde rezistenței într-un mod care să mențină procesul de învățare constructiv și de sprijin.

Întrebarea de ieșire mută accentul de la gestionarea unei probleme către alegeri practice de implementare. Prin faptul că li se cere participanților să precizeze ce metode vor aplica primele în practica lor didactică, itemul de ieșire evidențiază transferabilitatea și stabilirea priorităților. Această abordare este deosebit de relevantă în contextul unei mobilități bazate pe artă creativă, deoarece dezvăluie ce metode au fost percepute de participanți ca fiind cele mai realiste, eficiente și imediat aplicabile.

Comparând perspectivele de intrare și de ieșire, se poate observa un parcurs de dezvoltare clar și coerent. Întrebarea de intrare se concentrează pe gestionarea reticenței și a barierelor de participare, în timp ce întrebarea de ieșire se axează pe selectarea și prioritizarea metodelor învățate în timpul mobilității. Împreună, acestea reflectă o tranziție de la rezolvarea reactivă a problemelor către planificarea proactivă. Această schimbare este importantă, deoarece sugerează că mobilitatea i-a sprijinit pe profesori nu doar să gândească modalități de a face față rezistenței, ci și să își construiască un set structurat de metode bazate pe artă, pe care le consideră potrivite pentru utilizare imediată în practica educațională reală.

Întrebarea 8

Ieșire: „*În ce măsură a contribuit mobilitatea la dezvoltarea dumneavoastră profesională?*”

Pe baza răspunsurilor din chestionarul de ieșire, participanții au exprimat o evaluare general pozitivă a impactului mobilității asupra dezvoltării lor profesionale. Modelul răspunsurilor indică faptul că programul a fost perceput nu doar ca informativ, ci și ca util din punct de vedere practic și orientat spre dezvoltarea competențelor. Această constatare este în concordanță cu structura generală de învățare a celei de-a doua mobilități, care a combinat înțelegerea teoretică cu activități creative practice și reflecție pedagogică. Ca urmare, participanții au reușit să conecteze ceea ce au învățat cu contexte educaționale reale și să recunoască mobilitatea ca un pas semnificativ înainte în ceea ce privește încrederea pedagogică și repertoriul lor metodologic.

În contextul unei mobilități de tip „screen detox” bazate pe artă, dezvoltarea profesională poate fi interpretată în mai multe moduri interconectate: dobândirea unei înțelegeri conceptuale mai profunde a dependenței de ecrane, consolidarea capacității profesorilor de a implica elevii prin alternative creative offline, îmbunătățirea motivației și incluziunii în clasă, precum și extinderea instrumentelor pentru sprijinirea stării de bine emoționale și a auto-exprimării.

În ansamblu, Întrebarea 8 consolidează raportul de evaluare prin oferirea unui indicator de închidere cuprinzător al impactului profesional al mobilității. Chiar și fără o comparație directă cu un chestionar de intrare, aceasta confirmă faptul că participanții nu au perceput mobilitatea ca pe o experiență unică și izolată, ci mai degrabă ca pe un program care a contribuit la dezvoltarea competențelor, la pregătirea practică și la creșterea încrederii în implementarea metodelor creative, bazate pe artă, ca răspunsuri educaționale relevante la provocările legate de timpul petrecut în fața ecranelor.

Întrebarea 9

Ieșire: „*Enumerați trei tehnici sau metode artistice noi pe care le veți integra imediat în activitatea dumneavoastră.*”

Toți participanții au răspuns la această întrebare (16/16), iar fiecare respondent a enumerat trei tehnici, rezultând un total de 48 de metode/idei menționate. Acest lucru reprezintă un indicator puternic al transferabilității imediate, deoarece arată că mobilitatea nu a oferit doar inspirație, ci i-a echipat pe participanți și cu un set concret de instrumente bazate pe artă, pe care le consideră direct utilizabile în practica educațională de zi cu zi.

Analiza de conținut a răspunsurilor evidențiază mai multe grupuri recurente de metode. Una dintre cele mai frecvent menționate tehnici a fost „colajul creativ”, care a apărut în 5 răspunsuri (5/16). Acest lucru sugerează că activitățile bazate pe colaj au fost percepute ca fiind foarte adaptabile, ușor de implementat și practice pentru diferite grupe de vârstă și contexte de învățare, ceea ce le face o tehnică puternică de „prim pas” pentru participanți la întoarcerea în instituțiile lor.

Un alt grup clar recurent de metode a fost legat de sarcinile artistice axate pe relaxare, menționate în 4 răspunsuri (4/16). Acest aspect arată că participanții nu au privit creativitatea doar ca obiectiv educațional, ci au recunoscut și valoarea activităților bazate pe artă ca practici calmante și de sprijin. În contextul detoxifierii digitale, acest lucru este extrem de relevant, deoarece astfel de activități pot contrabalansa suprastimularea digitală prin experiențe offline mai lente, sigure din punct de vedere emoțional.

O temă la fel de puternică a fost utilizarea desenului și a sarcinilor artistice pentru susținerea exprimării emoționale. În întregul set de date, „desenul pentru exprimarea emoțiilor” și formate similare au apărut în 4 răspunsuri (4/16). Acest lucru indică faptul că participanții au început să perceapă activitățile artistice ca instrumente pentru procesarea emoțională și auto-exprimare, nu doar ca sarcini creative de clasă. Acest rezultat se aliniază foarte bine cu focusul central al mobilității, care a conectat conștientizarea dependenței de ecrane cu abordări pedagogice non-verbale și de sprijin emoțional.

Creativitatea bazată pe mișcare a fost, de asemenea, puternic reprezentată. „Activitățile sau sarcinile de mișcare creativă” au fost menționate în 5 răspunsuri (5/16), sugerând că participanții au apreciat metodele care combină activitatea fizică cu exprimarea creativă. Acesta este un rezultat deosebit de semnificativ pentru o mobilitate de tip „screen detox”, deoarece astfel de activități oferă o alternativă activă și întrerupă la implicarea pasivă în fața ecranelor și pot contribui la restabilirea motivației, participării și interacțiunii sociale reale.

În plus, mai mulți participanți au evidențiat forme colaborative de creație, diferite formulări de tip „creație colaborativă” apărând în 4 răspunsuri (4/16). Acest lucru arată că participanții nu s-au concentrat doar pe tehnici artistice individuale, ci și pe metode care consolidează conexiunea de grup, cooperarea între colegi și învățarea bazată pe comunitate — elemente esențiale pentru implicarea elevilor în activități offline și pentru susținerea unor rutine mai sănătoase.

În cele din urmă, răspunsurile au inclus și metode practice, de tip atelier și activități de lucru manual. „Atelierele experiențiale” au apărut în 2 răspunsuri (2/16), iar metodele legate de lucrul manual au fost menționate în mai multe răspunsuri individuale. Acest lucru demonstrează că participanții au valorizat activitățile tactile și practice, care pot fi integrate cu ușurință în mediul școlar și care susțin în mod natural atenția, implicarea și participarea offline.

În ansamblu, Întrebarea 9 oferă dovezi calitative puternice privind relevanța practică ridicată a mobilității. Participanții nu au răspuns cu impresii generale, ci cu metode concrete pe care intenționează să le integreze imediat. Dominanța tehnicilor precum colajul creativ, sarcinile artistice bazate pe relaxare, desenul pentru exprimarea emoțiilor, activitățile de mișcare creativă și creația colaborativă confirmă faptul că participanții au înțeles învățarea bazată pe artă ca un instrument pedagogic multifuncțional: aceasta sprijină motivația, starea de bine emoțională, coeziunea de grup și implicarea offline semnificativă. Acest lucru reflectă direct obiectivul-cheie al mobilității de a utiliza activități creative, bazate pe artă, ca alternative realiste la utilizarea excesivă a ecranelor în practica educațională.

Întrebarea 10

Ieșire: „Care considerați că a fost cea mai mare realizare pedagogică și profesională a programului?”

Toți participanții au oferit un răspuns la această întrebare finală de reflecție (16/16 răspunsuri), ceea ce o transformă într-un indicator calitativ puternic de închidere privind modul în care programul a fost perceput din perspectiva impactului profesional și pedagogic. Răspunsurile arată clar că participanții au fost capabili să identifice realizări concrete și beneficii personale, și nu doar feedback vag sau general. Acest lucru sugerează că mobilitatea a generat rezultate recunoscute, pe care participanții le-au putut corela cu propria practică profesională de zi cu zi. O temă dominantă în răspunsuri a fost integrarea artei în practica didactică, menționată explicit sau implicit într-o mare parte dintre răspunsuri (8/16). Participanții au subliniat că una dintre cele mai importante realizări a fost învățarea modului de utilizare a artei nu doar ca activitate creativă ocazională, ci ca instrument educațional intenționat, care poate fi integrat în structurile de predare. Acest rezultat este deosebit de relevant în contextul mobilității, deoarece programul a fost conceput pentru a consolida pedagogia creativă offline ca răspuns la provocările legate de utilizarea excesivă a ecranelor.

O a doua categorie importantă de realizări a fost legată de sprijinirea dezvoltării emoționale a elevilor și a exprimării de sine prin artă, menționată în 6/16 răspunsuri. Mai mulți participanți au descris drept principalul câștig învățarea unor tehnici care îi ajută pe elevi să își exprime emoțiile, să își dezvolte creativitatea sau să se simtă mai în siguranță emoțional și mai implicați. Aceste reflecții confirmă faptul că mobilitatea a consolidat înțelegerea participanților asupra învățării prin artă ca fiind mai mult decât „a realiza ceva frumos”; aceasta a fost recunoscută ca o metodă de sprijin emoțional, de susținere a stării de bine a elevilor și de aprofundare a conexiunii pedagogice – elemente esențiale în abordarea dependenței de ecrane și a retragerii comportamentale. Un alt rezultat vizibil a fost contribuția programului la reducerea timpului petrecut în fața ecranelor și la creșterea gradului de conștientizare privind „detoxifierea digitală” prin alternative bazate pe activități artistice, menționată direct în 4/16 răspunsuri. Aceste răspunsuri arată că participanții au corelat conținutul creativ al mobilității cu obiectivul său principal: oferirea unor activități offline semnificative și motivante, care pot înlocui sau reduce dependența elevilor de ecrane. Acest fapt reflectă un transfer clar al conținutului programului către relevanța educațională reală. În plus, unele răspunsuri au menționat realizări profesionale mai largi, precum dobândirea unor instrumente practice noi și strategii didactice creative (4/16 răspunsuri), precum și obținerea unor perspective noi asupra motivației și implicării elevilor (3/16 răspunsuri). Aceste aspecte întăresc ideea că participanții nu au perceput mobilitatea ca fiind una pur teoretică, ci ca un demers care le-a consolidat direct competențele didactice și capacitatea de a crea medii de învățare mai atractive.

În ansamblu, Întrebarea 10 confirmă faptul că participanții au perceput cea mai mare realizare a programului ca fiind o combinație între dobândirea unor metode practice și o regândire pedagogică mai profundă. Răspunsurile arată că profesorii au părăsit mobilitatea cu o capacitate sporită de a integra metode creative bazate pe artă în predarea de zi cu zi, recunoscând totodată valoarea emoțională și motivațională a acestor instrumente în abordarea provocărilor legate de utilizarea excesivă a ecranelor. Prin urmare, această întrebare reprezintă un element de închidere puternic al raportului de evaluare, deoarece surprinde impactul profesional în propriile cuvinte ale participanților și confirmă că programul a generat o dezvoltare pedagogică semnificativă și transferabilă.

Rezumat

Rezultatele evaluării celei de-a doua mobilități arată o evoluție pozitivă clară în ceea ce privește cunoștințele participanților, încrederea metodologică și nivelul de pregătire pedagogică. Deși chestionarul inițial a indicat că participanții erau conștienți de relevanța dependenței de ecrane și a educației creative, încrederea lor în aplicarea metodelor bazate pe artă a fost inițial neuniformă și, de multe ori, limitată.

La finalul mobilității, rezultatele chestionarului de ieșire arată că participanții au dobândit o înțelegere mai profundă a dependenței de ecrane și a implicațiilor sale pedagogice și s-au simțit mai încrezători în utilizarea activităților creative și artistice ca alternative eficiente la implicarea bazată pe ecrane. Participanții au raportat o disponibilitate crescută de a aplica metode bazate pe artă pentru a sprijini motivația, exprimarea emoțională și starea de bine a elevilor, precum și o intenție fermă de a integra tehnicile învățate în practica lor didactică de zi cu zi.

În ansamblu, rezultatele confirmă faptul că mobilitatea a consolidat cu succes competențele profesionale ale participanților prin furnizarea unor instrumente practice, transferabile, bazate pe artă și prin sprijinirea unei utilizări mai încrezătoare, structurate și conștiente a creativității în abordarea provocărilor legate de utilizarea excesivă a ecranelor în educație.

